

svararade han att den var bra, han förstog ej bättre. Han fick lxxera, och straxt blef hans mage bättre. Han kommer nu att försumma tre dagar i skolen men hvad kan det hjälpas. För resten är här lungt och stilla.

Pipping bad mig vara nöjd och glad, när han såg mig bekymrad, Om här skulle blifva sämre skall du nog få veta men jag hoppas allt att det blir bra.

Nu slutar jag, ty jag är så matt. ännu en gong var ej bekymrad Gud hjälper oss no<g.> Af Dig har jag ej bekommit mer än et bref från Re<val.>

10 Farväl lju<fva> Make

Din egen
Jeanette.

95 J. V. SNELLMAN – J. H. E. NERVANDER

HUB, Diverse brev

Käraste Broder Janne!

20

I Din vänskapsfulla vård lemnar jag nu gossen. Kanske om han får läsa:

Måndag f. m. Geografi – Räkna
e. m. Katekes – Räkna
Tisdag f. m. Euklides – Räkna
(15–26 Propos<itioner>)
e. m. Religionshistorie – Räkna.
Onsdag f. m. Latin
e. m. Geografi – Räkna.
30 *Thorsdag* f. m. Ryska – Räkna
e. m. Geografi – Räkna
Fredag f. m. Latin –
e. m. Ryska

Så hinner han genomgå det lilla han läsit.

Lördag kl. 10 f. m. bör han infinna sig på Skolan till förhör – och nödgas jag vänskapligast bedja Dig vara honom dit följaktig. Betyg och Inskrifningspengar äro härhos bilagda.

Mitt beslut är fattadt, att han i hvarje händelse får stadna vid Skolan. Enskild undervisning är en så betänklig sak, att dermed knappt 40 nog något kan vinnas. Jag beder Dig till min hemkomst hafva faderlig uppsigt öfver hans läsning, så att ingen oordning får inbryta.

Med vänskap

Broderligen
Joh. Vilh. Snellman.

96 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 2.IX 1850

HUB, JVS handskriftssamling

50

Älskade Make!

Med Guds hjälp har allt gott bra, vi äro alla friska, utom mattighet som plågat oss Små barnen äro alla friska, och det är min stora glädje att kunna berätta dig det.

Jag har i mina bref förut klagat, öfver att du rest bort från oss, men jag måste ju nu vid nogare eftertanka komma dertill att Du blott för vår skull och för vår bergning måste resa, Jag längtar rufligt efter bref från Dig; ännu har jag ej fott mer än det ena brevet, fastän tvenne veckor äro förflutna, sedan vi blefvo åtskilda. Nu måste jag sluta men nästa gång blir brevet längre, jag vill vara försiktig och ej anstränga mig för mycket.

Farväl älskade Make Gud låte Dig helst få fortfara med helsan. Då vädret varit lite menskligt har barnen viss fått vara ute men här har nästan oupphörligt regnat. Farväl älskade min egen min Make min enda hjertas glädje.

Jeanette.

97 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 3.IX 1850
HUB, JVS handskriftssamling

Riga d 3 September 1850.

Älskade saknade Maka min!

Som Du af detta finner, är jag vid lif och helsa. Likväl får jag ännu i följd af sjukdomen lof att vara mycket försiktig. Nu just slutade jag min hafversoppsfrukost, sedan jag ett par dagar redan druckit thé men deraf icke funnit mig väl. Var utan allt bekymmer för mig. Med Guds hjälp hoppas jag hädanefter få blifva vid helsa. Det bekymmersamaste är blott, att sjukdomen borttagit min tid; och jag har mycket att arbeta, om jag i tid skall hinna härifrån.

Tack Älskade min för Dina kära bref. Det senaste ger mig dock oro, emedan Du klagar öfver illamående, och jag väntar med otålighet på nästa bref – i Fredag. Huru olyckligt, om Du nu skulle insjuknat! Herren Gud bevara derifrån. Tanken derpå leder mig till, hvad jag ofta ofta bett Gud bevara mig ifrån såsom det bittraste på jorden kan träffa mig.

Glad är jag, att höra, det Napu stackare nu är sin långa tandsjukdom fri. Låt honom nu få äta dugtigt mjölk, så att den slarfven tager upp sig och blir litet stadigare på fötterna. Lyckligt är det också, att Calle kom på 2:dra Klassen. Sök att dagligen varna honom, så att jag vid min hemkomst icke får nya anledningar till sorg öfver det olycksbarnet.

Blott jag nu får höra, att Du är frisk, så vill jag dock arbeta i godt hopp, att snart åter vara hemma hos Eder. Förr än närmare månadens slut lär det dock ej kunna ske. Jag befarar, att Du blir utan pengar, och skrifver derföre till F. Tengström, att han lemnar Dig 30 R(ube).

Flickornas skolgång är en bekymmersam sak. Hvad har Du svarat Pappa angående deras vistelse hos oss, ifall Pappa flyttar till Helsingfors? – Du får göra, som Du vill i den saken. Men jag menar, att, såsom våra rum nu äro, det blir svårt, äfvensom betjeningen blir otillräcklig. Sjelf, har Du dock deraf mesta svårighet, emedan Dina omsorger och åligganden blifva fördubblade. Illa är det också i många afseenden, att Pappa kommer att lefva alldeles ensam och fri från all omsorg, helst i Helsingfors, der nog mången dagdrifvare gerna nästlar sig in i hans bekantskap och kommer hans helsa att lida. Ensamheten och ledsnaden kan åter göra sådanes sällskap välkommet.

Var icke ängslig och sorgsen goda älskade Maka, utan sök att bära